

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2018/990**2020/EØS/80/52****av 10. april 2018****om endring og utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 med hensyn til enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP), krav til eiendeler mottatt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler, og kredittkvalitetsvurderingsmetoder(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 av 14. juni 2017 om pengemarkedsfond⁽¹⁾, særlig artikkel 11 nr. 4, artikkel 15 nr. 7 og artikkel 22, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) 2017/1131 har pengemarkedsfond tillatelse til å investere i verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP). Det er innført et eget stimulerings tiltak for å investere i enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og ABCP-er. Ettersom europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402⁽²⁾ allerede inneholder krav til STS-verdipapiriseringer og ABCP-er, må forordning (EU) 2017/1131 endres slik at den inneholder en krysshenvisning til bestemmelsene i forordning (EU) 2017/2402 der disse kravene er fastsatt.
- 2) Ved hjelp av omvendte gjenkjøpsavtaler kan pengemarkedsfond gjennomføre sin investeringsstrategi og sine investeringsmål i samsvar med vilkårene i forordning (EU) 2017/1131. Nevnte forordning krever at motparten i en omvendt gjenkjøpsavtale skal være kredittverdig, og at eiendeler som mottas som sikkerhet, skal være tilstrekkelig likvide og av så høy kvalitet at pengemarkedsfondene kan nå sine mål og oppfylle sine forpliktelser dersom disse eiendelene må realiseres. Standardavtalene som brukes til omvendte gjenkjøpsavtaler, kan bidra til målet om styring av motpartsrisiko. Visse bestemmelser kan imidlertid gjøre at de underliggende eiendelene for omvendte gjenkjøpsavtaler blir utilgjengelige for forvaltere av pengemarkedsfond og dermed illikvide. Det er derfor nødvendig å sikre at eiendelene er tilgjengelige for forvaltere av pengemarkedsfond i tilfelle av mislighold eller tidlig oppsigelse av omvendte gjenkjøpsavtaler, og at motparten ikke setter begrensninger på salget av eiendeler ved å kreve forhåndsmelding eller godkjenning.
- 3) Forvaltere av pengemarkedsfond bør ikke være forpliktet til å anvende en bestemt justering av verdien av en eiendel (en avkorting) dersom motparten i en omvendt gjenkjøpsavtale er underlagt tilsynsregler i henhold til unionsretten. For å sikre at sikkerheten som stilles innenfor rammen av omvendte gjenkjøpsavtaler, er av høy kvalitet, skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende tilleggskrav når motparten i en avtale ikke er regulert i henhold til unionsretten

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 177 av 13.7.2018, s. 1 er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 av 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT L 169 av 30.06. 2017, s. 8.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).

eller ikke er anerkjent som likeverdig. For å sikre konsistens i unionsretten bør minstekravene til avkortinger være de samme som de tilsvarende kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾.

- 4) Dersom markedsvilkårene tilsier det, bør forvaltere av pengemarkedsfond kunne anvende en større avkorting enn det minimum som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013, dersom de anser at det er nødvendig å sikre at sikkerheten som mottas som del av omvendte gjenkjøpsavtaler, er tilstrekkelig likvid. For å sikre et hensiktsmessig likviditetsnivå bør de også overvåke og justere størrelsen på avkorting som kreves, særlig når størrelsen på avkorting fastsatt i artikkel 224 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 justeres, eller når den gjenværende løpetiden for eiendeler eller andre faktorer knyttet til motpartens levedyktighet er blitt endret.
- 5) Kredittkvalitetsvurderingsmetodene nevnt i artikkel 19 nr. 3 bør derfor være forsiktige nok til å sikre at alle kvalitative og kvantitative kriterier til støtte for kredittkvalitetsvurderingene er pålitelige og egnet til å gi en korrekt vurdering av kredittkvaliteten på instrumenter som det er tillatt å investere i. I tillegg bør det sikres at de makroøkonomiske og mikroøkonomiske faktorene forvaltere av pengemarkedsfond tar i betraktning ved en kredittkvalitetsvurdering, er relevante for å fastsette kredittkvaliteten til en utsteder eller et instrument som det er tillatt å investere i.
- 6) For å sikre at de instrumentene forvaltere av pengemarkedsfond har til hensikt å investere i, er av tilstrekkelig kvalitet, bør forvaltere av pengemarkedsfond foreta en kredittkvalitetsvurdering hver gang de har til hensikt å foreta en investering. For å unngå omgåelse av kravene i forordning (EU) 2017/1131 om at forvaltere av pengemarkedsfond bare kan investere i instrumenter som har fått en positiv kredittkvalitetsvurdering, bør forvaltere av pengemarkedsfond som del av kredittkvalitetsmetoden klart fastsette kriteriene for positiv vurdering av instrumenter som det er tillatt for pengemarkedsfondet å investere i, før kredittkvalitetsvurderingen faktisk utføres.
- 7) Metoden og kriteriene som anvendes ved kredittkvalitetsvurderinger, bør være konsekvente, med mindre det foreligger en objektiv grunn til å fravike metoden eller kriteriene. Kriteriene og metoden bør utformes slik at de kan brukes gjentatte ganger, ikke bare for et enkelttilfelle på et gitt tidspunkt. Konsekvent anvendelse av kriteriene og metoden bør gjøre det lettere å overvåke kredittkvalitetsvurderingen.
- 8) For å sikre korrekt kvantifisering av utstederens kredittrisiko og av den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet i henhold til artikkel 20 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131, bør forvaltere av pengemarkedsfond bruke de relevante kvantitative kriteriene som er tilgjengelige på markedet. De bør imidlertid ikke være forhindret fra å benytte flere faktorer dersom dette er relevant.
- 9) Kredittkvalitetsvurderingen av utstederen er en av de viktigste vurderingene som gjøres, ettersom den utgjør det første grunnlaget for eiendelenes kvalitet. Forvaltere av pengemarkedsfond bør derfor i størst mulig grad ta hensyn til alle faktorer som er relevante for å vurdere de kvalitative og kvantitative kriteriene for kredittrisiko for en utsteder av et instrument.
- 10) Under ekstraordinære omstendigheter, særlig ved stressede markedsforhold, bør forvaltere av pengemarkedsfond kunne treffe investeringsbeslutninger som ser bort fra resultatet av en kredittkvalitetsvurdering, dersom slike investeringsbeslutninger er i investorenes interesse, forutsatt at beslutningene er begrunnet og behørig dokumentert.
- 11) Ettersom kvaliteten på instrumenter kan variere over tid, bør kredittkvalitetsvurderingen ikke være en engangsvurdering, men snarere foretas fortløpende. Dessuten bør den revurderes, særlig hvis det skjer en vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d) i forordning (EU) 2017/1131 i det makro- eller mikroøkonomiske miljøet som kan ha innvirkning på den gjeldende kredittkvalitetsvurderingen av instrumentet.
- 12) Forvaltere av pengemarkedsfond bør ikke automatisk stole på eksterne kredittvurderinger. Dersom et kredittvurderingsbyrå nedgraderer kredittvurderingen eller kredittsikten for en utsteder eller et instrument, bør dette betraktes som en vesentlig endring bare dersom den er vurdert og veid opp mot andre kriterier. Av denne grunn bør forvaltere fortsatt være forpliktet til å foreta egne vurderinger, også der slike nedgraderinger finner sted.
- 13) Sikkerheten som er stilt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler, bør være av høy kvalitet og ikke vise en høy korrelasjon med motpartens resultater. Kredittkvalitetsvurderingen bør derfor være positiv. Ettersom det ikke er noen grunn til å skille mellom de vurderingene forvaltere av pengemarkedsfond foretar når de investerer direkte i eiendeler som det er tillatt å investere i, og de vurderingene de foretar når de mottar en eiendel som sikkerhet, bør kredittkvalitetsvurderingen i begge tilfeller være basert på de samme kriteriene.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

- 14) Forordning (EU) 2017/1131 gir Kommisjonen myndighet til å presisere og endre visse bestemmelser fastsatt i nevnte forordning. Også denne myndigheten er gitt for å sikre at pengemarkedsfondene investerer i egnede eiendeler som det er tillatt å investere i. For å sikre sammenheng og konsekvens i disse kravene og gjøre det mulig for personer som omfattes av dem, å få oversikt og et felles tilgangspunkt til dem, bør kravene samles i én enkelt forordning.
- 15) Anvendelsesdatoen for denne delegerte forordningen bør være den samme som datoen for anvendelse av forordning (EU) 2017/1131, for å sikre at alle regler og krav får anvendelse for pengemarkedsfond fra samme dato. Anvendelsesdatoen for endringsbestemmelsen med krysshenvisning til kriteriene for STS-verdipapiriseringer og ABCP-er bør være den samme som datoen for anvendelse av forordning (EU) 2017/2402.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL 1

KRITERIER FOR ENKLE, GJENNOMSIKTIGE OG STANDARDISERTE VERDIPAPIRISERINGER (STS-VERDIPAPIRISERINGER) OG SERTIFIKATER MED SIKKERHET I EIENDELER (ABCP)

(Artikkel 15 nr. 7 I Forordning (EU) 2017/1131)

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) 2017/1131

I artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) 2017/1131 skal bokstav c) lyde:

- «c) En enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering (STS-verdipapirisering) i henhold til kriteriene og vilkårene i artikkel 20, 21 og 22 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402(*) eller et enkelt, gjennomiktig og standardisert (STS) sertifikat med sikkerhet i eiendeler (ABCP) i henhold til kriteriene og vilkårene i artikkel 24, 25 og 26 i nevnte forordning.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35)».

KAPITTEL 2

KVANTITATIVE OG KVALITATIVE KREDITTKVALITETSKRAV TIL EIENDELER MOTTATT SOM DEL AV OMVENDTE GJENKJØPSAVTALER

(Artikkel 15 nr. 7 I Forordning (EU) 2017/1131)

Artikkel 2

Kvantitative og kvalitative likviditetskrav til eiendelene nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131

1. Omvendte gjenkjøpsavtaler som nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131 skal oppfylle etablerte markedsstandarder og ha vilkår som setter forvaltere av pengemarkedsfond i stand til fullt ut å håndheve sine rettigheter i tilfelle av mislighold hos motparten i en slik avtale eller ved tidlig oppsigelse av avtalen, og skal gi forvaltere av pengemarkedsfond ubegrenset rett til å selge enhver eiendel som er mottatt som sikkerhet.
2. Eiendelene nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131 skal være gjenstand for en avkorting tilsvarende volatilitetsjusteringene i tabell 1 og 2 i artikkel 224 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 for en gitt gjenværende løpetid, lagt til grunn en realisasjonstid på fem dager og den høyeste vurderingen med hensyn til risikoklasse.
3. Ved behov skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende en ytterligere avkorting utover avkortingene nevnt i nr. 2. For å vurdere om en slik ytterligere avkorting er nødvendig, skal de ta hensyn til samtlige av følgende faktorer:
 - a) Kredittkvalitetsvurderingen av motparten i den omvendte gjenkjøpsavtalen.
 - b) Marginrisikoperioden som definert i artikkel 272 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013.

- c) Kredittkvalitetsvurderingen av utstederen eller av eiendelen som stilles som sikkerhet.
 - d) Gjenværende løpetid for eiendelene som stilles som sikkerhet.
 - e) Prisvolatiliteten for eiendelene som stilles som sikkerhet.
4. Ved anvendelse av nr. 3 skal forvaltere av pengemarkedsfond ha klare retningslinjer for avkorting tilpasset den enkelte eiendel som mottas som sikkerhet, som nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131. Retningslinjene skal dokumenteres og skal underbygge enhver beslutning om å anvende en bestemt avkorting på en eiendels verdi.
5. Forvaltere av pengemarkedsfond skal regelmessig vurdere avkortingene nevnt i nr. 2, idet det tas hensyn til eventuelle endringer i gjenværende løpetid for eiendelene som er stilt som sikkerhet. De skal også foreta en justering av den ytterligere avkortingene nevnt i nr. 3 ved endring av faktorene nevnt der.
6. Nr. 1–5 får ikke anvendelse dersom motparten i den omvendte gjenkjøpsavtalen er en av følgende:
- a) En kredittinstitusjon som er underlagt tilsyn i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽¹⁾, eller en kredittinstitusjon med tillatelse i en tredjestat, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene er likeverdige med dem som anvendes i Unionen.
 - b) Et verdipapirforetak som er underlagt tilsyn i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁽²⁾, eller et verdipapirforetak i en tredjestat, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene er likeverdige med dem som anvendes i Unionen.
 - c) Et forsikringsforetak som er underlagt tilsyn i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF⁽³⁾, eller et forsikringsforetak i en tredjestat, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene er likeverdige med dem som anvendes i Unionen.
 - d) En sentral motpart med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽⁴⁾.
 - e) Den europeiske sentralbank.
 - f) En nasjonal sentralbank.
 - g) En tredjestats sentralbank, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene som anvendes i den staten, er anerkjent som likeverdige med dem som anvendes i Unionen, i samsvar med artikkel 114 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITTEL 3

KRITERIER FOR KREDITTKVALITETSVURDERINGEN

(Artikkel 22 I Forordning (EU) 2017/1131)

Artikkel 3

Kriterier for validering av interne kredittkvalitetsvurderingsmetoder nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131

1. Forvaltere av pengemarkedsfond skal validere kredittkvalitetsvurderingsmetodene nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131, forutsatt at de oppfyller samtlige av følgende kriterier:
- a) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene anvendes systematisk på alle utstedere og instrumenter.
 - b) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene understøttes av et tilstrekkelig antall relevante kvalitative og kvantitative kriterier.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

- c) De kvalitative og kvantitative inndataene som brukes i de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene, er pålitelige og bruker datautvalg av hensiktsmessig størrelse.
 - d) Tidligere interne kredittkvalitetsvurderinger som er utarbeidet ved bruk av de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene, har blitt forsvarlig gjennomgått av forvalterne av de aktuelle pengemarkedsfondene for å fastslå om kredittkvalitetsvurderingsmetodene er en egnet indikator for kredittkvalitet.
 - e) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene omfatter kontroller og prosesser for utvikling og tilknyttet godkjenning som gir mulighet for etterkontroll.
 - f) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene omfatter faktorer som forvaltere av pengemarkedsfond anser som relevante for å vurdere kredittkvaliteten til en utsteder eller et instrument.
 - g) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene benytter systematisk viktige kredittkvalitetsantakelser og understøttende kredittkvalitetskriterier for alle kredittkvalitetsvurderinger som gjøres, med mindre det foreligger en objektiv grunn til å fravike dette kravet.
 - h) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene omfatter prosedyrer for å sikre at kriteriene nevnt i bokstav b), c) og g), som understøtter de relevante faktorene i de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene, er av pålitelig kvalitet og relevante for utstederen eller instrumentet som vurderes.
2. Som et ledd i prosessen for validering av de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene skal forvaltere av pengemarkedsfond vurdere hvor følsomme metodene er for endringer i de underliggende kredittkvalitetsantakelsene og -kriteriene.
3. Forvaltere av pengemarkedsfond skal ha innført prosesser for å sikre at eventuelle feil eller mangler som avdekkes i etterkontrollen nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131, blir identifisert og behørig håndtert.
4. De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131 skal
- a) fortsatt brukes, med mindre det foreligger objektive grunner til å fastslå at de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene må endres eller ikke lenger anvendes,
 - b) raskt kunne integrere resultater fra løpende overvåking eller gjennomgåelse, særlig når endringer i strukturelle makroøkonomiske eller finansielle markedsvilkår potensielt kan påvirke kredittvurderinger som er utarbeidet med disse interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene,
 - c) gjøre det mulig å sammenligne tidligere interne kredittkvalitetsvurderinger.
5. Den interne kredittkvalitetsvurderingsmetoden nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131 skal umiddelbart forbedres dersom det ved en eventuell gjennomgåelse, herunder validering, viser seg at den ikke er egnet til å sikre systematisk kredittkvalitetsvurdering.
6. Den interne kredittkvalitetsvurderingsmetoden skal på forhånd angi i hvilke situasjoner den interne kredittkvalitetsvurderingen anses som positiv.

Artikkel 4

Kriterier for kvantifisering av kredittrisikoen og av den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131

1. Kriteriene for kvantifisering av en utstedeers kredittrisiko og av den relative risikoen for mislighold fra en utsteder og ved instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131, skal være som følger:
- a) Opplysninger om prissetting av obligasjoner, herunder kredittrisikotillegg og prissetting av sammenlignbare instrumenter med fast avkastning og tilknyttede verdipapirer.
 - b) Prissetting av pengemarkedsinstrumenter knyttet til utstederen, instrumentet eller bransjen.
 - c) Opplysninger om prissetting av kredittapsbytteavtaler, herunder kjøpskurs-salgskurs-differanse i kredittapsbytteavtaler for sammenlignbare instrumenter.
 - d) Misligholdsstatistikk for utstederen, instrumentet eller bransjen.

- e) Finansindekser knyttet til utstederens eller instrumentets geografiske beliggenhet, bransje eller eiendelsklasse.
 - f) Finansielle opplysninger om utstederen, herunder lønnsomhetsgrad, rentedekningsgrad, tall for finansiell giring og prisen på nye emisjoner, samt om det finnes underordnede verdipapirer.
2. Dersom det er nødvendig og relevant, skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende ytterligere kriterier utover kriteriene nevnt i nr. 1.

Artikkel 5

Kriterier for fastsettelse av kvalitative indikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) 2017/1131

1. Kriteriene for fastsettelse kvalitative indikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) 2017/1131, skal være som følger:
- a) En analyse av alle underliggende eiendeler, som for eksponering mot verdipapirisering skal omfatte utstederens kredittrisiko og kredittrisikoen for de underliggende eiendelene.
 - b) En analyse av alle strukturelle aspekter ved relevante instrumenter som er utstedt av en utsteder, som for strukturerte finansielle instrumenter skal omfatte en analyse av det strukturerte finansielle instrumentets iboende operasjonelle risiko og motpartsrisiko.
 - c) En analyse av relevante markeder, herunder disse markedenes volum og likviditet.
 - d) En landanalyse, herunder omfanget av eksplisitte og betingede forpliktelser og størrelsen på valutareservene sammenlignet med forpliktelsene i utenlandsk valuta.
 - e) En analyse av risiko knyttet til foretaksstyring hos utsteder, herunder bedrageri, bøter, tvister, finansielle omarbeidinger, ekstraordinære poster, utskiftninger i ledelsen, låntakerkonsentrasjon og revisjonskvalitet.
 - f) Verdipapirrelatert analyse av utstederen eller markedssektoren.
 - g) Dersom det er relevant, en analyse av kredittvurderinger eller kredittutsikter som er tildelt utstederen av et instrument av et kredittvurderingsbyrå som er registrert hos ESMA og valgt av forvalteren av et pengemarkedsfond som egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje.
2. Dersom det er nødvendig og relevant, skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende ytterligere kriterier utover kriteriene nevnt i nr. 1.

Artikkel 6

Kriterier for fastsettelse av kvalitative kredittrisikoindikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) 2017/1131

Forvaltere av pengemarkedsfond skal i størst mulig grad vurdere følgende kvalitative kredittrisikokriterier for en utsteder av et instrument:

- a) Utstederens eller en eventuell garantists finansielle situasjon.
- b) Utstederens eller en eventuell garantists likviditetskilder.
- c) Utstederens evne til å reagere på framtidige hendelser som berører hele markedet eller er spesifikke for utstederen, herunder evnen til å tilbakebetale gjeld i en svært ugunstig situasjon.
- d) Soliditeten i utstederens bransje i forhold til den økonomiske trenden og utsteders konkurransemessige stilling i bransjen.

Artikkel 7

Overstyringer

1. Forvaltere av pengemarkedsfond kan overstyre resultatet av en intern kredittkvalitetsvurderingsmetode bare under særlige omstendigheter, blant annet under stressede markedsforhold, og dersom det foreligger en objektiv grunn for å gjøre det. Forvaltere av pengemarkedsfond som overstyrer resultatet av en intern kredittkvalitetsvurderingsmetode, skal dokumentere beslutningen.
2. Som del av dokumentasjonsprosessen nevnt i nr. 1 skal forvaltere av pengemarkedsfond oppgi hvilken person som er ansvarlig for beslutningen, samt den objektive grunnen for beslutningen.

*Artikkel 8***Vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 i forordning (EU) 2017/1131**

1. Det foreligger en vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d) i forordning (EU) 2017/1131 når
 - a) det foreligger en vesentlig endring med hensyn til et av følgende forhold:
 - i) Opplysninger om prissetting av obligasjoner, herunder kredittrisikotillegg og prissetting av sammenlignbare instrumenter med fast avkastning og tilknyttede verdipapirer.
 - ii) Opplysninger om prissetting av kredittapsbytteavtaler, herunder kjøpskurs-salgskurs-differanse i kredittapsbytteavtaler for sammenlignbare instrumenter.
 - iii) Misligholdsstatistikk for utstederen eller instrumentet.
 - iv) Finansindekser knyttet til utstederens eller instrumentets geografiske beliggenhet, bransje eller eiendelsklasse.
 - v) Analysen av underliggende eiendeler, særlig for strukturerte instrumenter.
 - vi) Analysen av relevante markeder, herunder deres volum og likviditet.
 - vii) Analysen av strukturelle aspekter ved relevante instrumenter.
 - viii) Verdipapirrelatert analyse.
 - ix) Utstederens finansielle situasjon.
 - x) Utstederens likviditetskilder.
 - xi) Utstederens evne til å reagere på framtidige hendelser som berører hele markedet eller er spesifikke for utstederen, herunder evnen til å tilbakebetale gjeld i en svært ugunstig situasjon.
 - xii) Soliditeten i utstederens bransje i forhold til den økonomiske trenden og utsteders konkurransemessige stilling i bransjen.
 - xiii) Analysen av kredittvurderinger eller kredittutsikter som er tildelt utstederen eller instrumentet av et eller flere kredittvurderingsbyråer som er valgt av forvalteren av pengemarkedsfondet som egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje.
 - b) et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et sertifikat med sikkerhet i eiendeler (ABCP) nedgraderes til under de to høyeste kortsiktige kredittvurderingene som gis av et kredittvurderingsbyrå som er regulert og sertifisert i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁽¹⁾.
2. Forvaltere av pengemarkedsfond skal vurdere de vesentlige endringene i kriteriene nevnt i nr. 1 bokstav a) ved å ta hensyn til risikofaktorer og resultatene av stresstestscenariene nevnt i artikkel 28 i forordning (EU) 2017/1131.
3. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav b) skal forvaltere av pengemarkedsfond ha en intern prosedyre for å velge ut kredittvurderingsbyråer som er egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje, og for å fastsette hvor hyppig pengemarkedsfondet skal overvåke kredittvurderingene fra disse byråene.
4. Forvaltere av pengemarkedsfond skal ta hensyn til en nedgradering som nevnt i nr. 1 bokstav b) og deretter gjøre sin egen vurdering i samsvar med sin interne kredittkvalitetsvurderingsmetode.
5. Justeringen av den interne kredittkvalitetsvurderingsmetoden skal utgjøre en vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d) i forordning (EU) 2017/1131, med mindre forvaltere av pengemarkedsfond kan dokumentere at endringen ikke er vesentlig.

*Artikkel 9***Kvantitative og kvalitative kredittkvalitetskrav til eiendeler som nevnt i artikkel 15 nr. 6 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131**

Forvaltere av pengemarkedsfond skal anvende artikkel 3–8 i denne forordningen når de vurderer kredittkvaliteten på likvide omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som nevnt i artikkel 15 nr. 6 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).

Artikkel 10

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 21. juli 2018, med unntak av artikkel 1, som får anvendelse fra 1. januar 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 10. april 2018.

For Kommissjonen

Jean-Claude JUNCKER

President
